

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. - P. K. O. Nr. 151.100.

1500 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie M. 33.000, z odnosz. do domu M. 35.000. Zamiejsc. M. 35.000. Zagranicą Mk 60.000

Nr. 184. — Rok VI. Kraków, poniedziałek 6 sierpnia 1923 r. Red. naczelny ANTONI KRZYWY

Finanse komunalne.

(Napisał poseł sejmowy Medard Kozłowski).

Uchwalona w trzecim czytaniu ustawa o uregulowaniu finansów komunalnych jest pięknym sukcesem zarówno rządu, jak i stronnictw większości.

Po konferencji belwederskiej w styczniu b. r. stało się oczywistym, że sanacja skarbu państwa nie da się pomyśleć bez przysporzenia pokaźnych dochodów związkom komunalnym, które będą musiały w niedługim już czasie przejąć znaczną część dotychczasowych ciężarów państwa. Ten wzgląd musieli mieć ciągle na uwadze ci, którzy pracowali nad tą ustawą, a zwłaszcza posłowie większości rządowej, odpowiedzialnej wspólnie z rządem za sanację skarbu. Ten sam wzgląd spowodował, że należało równocześnie dbać o zasilenie tak miast, jak i powiatowych związków oraz gmin wiejskich.

Zadanie było trudne. Przedstawiciele stronnictw klasowych uważali za swój obowiązek walczyć o korzyści dla swych wyborców, nie bacząc na główny cel ustawy, jakim jest sanacja skarbowości państwowej i uporządkowanie gospodarki samorządowej wogóle a więc tak w mieście, jak i na wsi. Jeżeli mimo tego ustawa sprawiedliwie obdziela wszystkie rodzaje i stopnie związków samorządowych, to stało się to wyłącznie dzięki stanowisku Zw. Lud. Nar., który rozumiejąc, że Polska jest państwem rolniczym i musi mieć należycie zbudowany samorząd wiejski i powiatowy, uważa jednak, że niewolno Polsce obecnej powtarzać egoistycznej polityki szlachty w epoce przedrozbiorowej, która przez zniszczenie miast doprowadziła pośrednio do upadku państwa. Miasta polskie muszą się odrodzić i odbudować, aby mogły spełniać swe zadania państwowe i narodowe. W ten sposób ustawa zapewnia tak miejskim, jak wiejskim gminom bardzo pokaźne, często zupełnie nowe źródła dochodów. Dzieli się one na dodatki do państwowych podatków i podatki samoistne.

Do pierwszych należą: dodatek do podatku dochodowego, przemysłowego i konsumpcyjnego, oraz udział w państwowym podatku dochodowym. Dodatek komunalny gruntowy wynosi pełne 100% państwowego podatku gruntowego, podział jego między poszczególne związki komunalne jest następujący: gminy wiejskie otrzymują 40%, sejmiki powiatowe 50% i wojewódzkie 10%. Dla gmin miejskich stosunek ten przedstawia się nieco inaczej, a mianowicie otrzymują one 70%, sejmikom powiatowym oddają 20%, a wojewódzki 10%.

Dodatek komunalny do 2% państwowego podatku od obrotu (przemysłowego) wynosi dalsze 1/4%, który przypada miastom w całości, wsiom zaś i sejmikom powiatowym po połowie. Udział komun w państwowym podatku dochodowym wynosi 30%, dla m. Warszawy — 40%. Najobfitszym jednak źródłem dochodów związków komunalnych będzie dodatek do podatku od spożycia (konsumpcyjnego), od którego wolne są: węgiel, cukier, sól i nafta. Dodatek ten wynosi 30% państwowej akcyzy od przetworów spirytusowych (wódka, piwo, wino) i 15% od innych artykułów. Miasta otrzymują 60%, powiaty zaś i gminy wiejskie 40% całej tej sumy, która wyniesie według obecnych stawek akcyzowych około 800 miliardów marek. Podział pomiędzy poszczególne miasta nastąpi na podstawie liczby mieszkańców i wysokości podatku przemysłowego. Może nie będę dale-

kim od prawdy, jeśli podam, że miasto 10-tysięczne o niskim stanie handlu i przemysłu otrzyma z tego źródła 80 do 150 milionów marek; m. Warszawa otrzyma ponad 100 miliardów. Obliczenia te są bardzo ostrożne na podstawie obecnych stawek, które rząd reguluje w miarę spadku waluty. Do najważniejszych podatków samoistnych należą: podatek od przeniesienia własności nieruchomości, od spadków i darowizn, od przewożonych kolejną czy statkiem towarów, od widowisk i zabaw, ujęte w pewne ogólne normy przy zachowaniu inicjatywy samorządów w szczegółach zależnych od lokalnych warunków. Ustawa reguluje także zasady gospodarki w przedsiębiorstwach i zakładach użyteczności publicznej, stanowiących własność związków samorządowych. Na cele inwestycyjne przysługuje samorządom prawo opodatkowania nowych i nawet już uzyskanych źródeł, jednak w wysokości ograniczonej do 50% pierwotnego obciążenia. Jeżeli dodam, że ustawa reguluje kompetencje i funkcje nadzorczych władz, oraz zawiera administracyjne przepisy karne na wypadek uchylania się od płacenia, względnie wprowadzanie w błąd władz podatkowych, to charakterystyka tej ustawy będzie kompletna. Poprawkami przeprowadzoną przez Zw. Lud. Nar. przy pomocy jednolitego frontu większości, a mającymi na celu jużto dobro miast, jużto związków powiatowych, czy gmin wiejskich, oraz odrzuconym, a czasem bardzo charakterystycznym wnioskiem lewicy, posilkowanej prawie stałe przez mniejszości narodowe, należy poświęcić osobny artykuł.

Na zakończenie należy stwierdzić bez przesady, że dzień 2 sierpnia 1923 r. musi być uznany jako zwrotny w kierunku lepszej przyszłości rozwoju polskich miast, wsi i powiatów, a w przyszłości także województw.

Dobroczyńca Rosji.

Filozof Nansen, słynny podróżnik norweski do bieguna północnego, stanął, jak wiadomo na czele Komitetu pomocy dla głodnych w Rosji i mimo tysiąca sztykan stosowanych doń przez sowieckie władze niestrudzenie zajmuje się niesieniem pomocy ginącej z głodu ludności Rosji.

Hurtownia lamp, szkła i przyborów oświetleniowych

Bracia Wyszomirscy

Warszawa, Chmielna 36 tel. 10618.

P. K. O. 1629. Katalogi bezpłatnie.

Wpisy

na Kursa handlowe roczne i półroczne oddziały żeńskie i męskie w Szkole „HERMES“
Jana Piłcha, Kraków,
2031 FLORJAŃSKA 30.
przyjmuje się codziennie.

Bezmyślność karygodna niszczy Polskę!

Trzy znamienne głosy poselskie w Sejmie. — Dla ratowania Państwa trzeba zastosować choćby niemiłe rzeczy dla obywateli. — Historia o ministrze oświaty i zegarkach. — Humorystyczna statystyka kolejowa i oświatowa. — Kto zawinił, że sprawa dobrej waluty w Polsce ugrzęzła na rok? — Co innego mówi się i robi w Sejmie a co innego propaguje w Kraju. — Skandale w budżecie ministerstwa wojny. — „Marki” drukować zawsze można. — To ma być zasada polityki skarbowej stronnictw lewicowych!

Kraków, w sierpniu.

Nasza urzędowa Polska Agencja Telegraficzna bywa dziwnie ostrożna, jeżeli chodzi o krytykę rządu. Oczywiście mamy na myśli krytykę rzeczową i poważną, a nie tanią, krzykliwą i bezmyślną. Wynikiem tej ostrożności jest przemilczanie, uprawiane konsekwentnie przez Polską Agencję Telegraficzną, przemówień pewnych... w Sejmie... zwłaszcza gdy krytyka odnosi się do dawnych lewicowych rządów. Skutkiem tego zaś jest fakt, że społeczeństwo bardzo niewiele wie o tych głębszych przyczynach, które w sposób karygodny niszczą Polskę.

Kto np. zna szczegółowo przemówienia posłów Kozickiego, Byrki i Bittnera, wygłoszone w Sejmie w czasie ostatniej dyskusji nad ex-

pose ministra skarbu p. Ła tego?

A przecież z nich możnaby urobić sobie wcale ciekawy obraz tych przyczyn, które ziciły się w ciągu lat ostatnich na naszą księgę ekonomiczną, za którą niepodobna przecież obwiniać tego rządu, który sprawuje w Polsce władzę zaledwie dwa i pół miesiąca.

Prezes Związku Ludowo-Narodowego p. Kozicki ujął tę kwestję następująco:

„Mniej lub więcej do wszystkich stronnictw muszę wystosować wymówkę, że za wiele uwagi zwraca się na to, aby wszyscy korzystali z Państwa, a zbyt mało na to, co zrobić, aby państwo było zasobne i potężne.

Organizatorzy naszego państwa opierali się na doktrynach albo wprost socjalistycznych, albo zbliżonych do tych pojęć. Jeżeli robi się

z tego zasadę, że na pierwszym planie stoja interesy klasowe, a nie interesy całego społeczeństwa, to skutki muszą być fatalne. Dzisiaj cały świat zachodni odwraca się od tych doktryn. Stosowanie tego systemu u nas przez cztery lata doprowadziło do tego stanu rzeczy, jaki jest obecnie i niepodobna tego zmienić w ciągu tygodni a nawet miesięcy.

Aby uzyskać równowagę budżetu, na to trzeba oczywiście poźniejsić dochody, a ograniczyć wydatki. Musi nastąpić na jakiś czas, na pół roku, czy na rok zupełne wstrzymanie się od wszelkich wydatków, które nie są koniecznością państwową. Cały nastrój i atmosfera tego Sejmu musi się zmienić. Rząd musi się zdobyć na odwagę, aby jasno powiedzieć, że dla ratowania finansów państwa trzeba zastosować pewny rzeczy, które mogą w pierwszej chwili drażnić ludność tego państwa.

Jeżeli my nie uzdrowimy naszego skarbu, to w interesie Europy przyjdą inni, którzy to zrobią, ale w zamian za to pochwyca w swe ręce wpływ na nasze stosunki. Takie oferty są, z takimi ofertami przyjdą, gdyż są wielkie potęgi, które dążą do tego, aby pochwylić w swe ręce ośrodek naszego Państwa. Chodzi o rzecz tak wielkiej wagi, że powinniśmy ją rozważać w spokoju z pominięciem wszelkich wąsli wewnętrznych.

Ozłonek stronnictwa P. S. L. „Piast“ poseł Byrka uzupełnił niejako przykładami powyższe przemówienie. A przykłady to zaiste i groteskowe i przykre. Mówił on:

Proszę Panów, muszę stwierdzić, że po upływie tych kilku tygodni, od których ten Rząd jest przy sterze, jeszcze nie widzę jakichkolwiek nadzwyczajnych światoburezych idei wcielonych już w życie. Ale, proszę Panów, trzeba cierpliwości, trzeba się zastanowić nad tem, jakie trudności pętrzą się wtedy, kiedy chodzi nie o popchanie wozu naprzód, tylko najpierw o wyciągnięcie go z bagna i podniesienie na drogę, która wogóle i w jakimś kierunku może prowadzić.

Nie będę nikogo oskarżał i nie będę płakał, że ten to i to zrobił, bo to jest babska rzecz płakać, chodzi mi tylko o stwierdzenie, ażeby Panom udowodnić, jak niesłychanie trudno jest zrobić zwrot w kierunku polepszenia, jeżeli się znajduje w takiej sytuacji. Nie można wymagać tego od Rządu, ażeby w ciągu sześciu tygodni, czy dwóch miesięcy mógł to wszystko, co dotychczas istniało, do góry nogami przewrócić i zburzyć to, co zastał. Jahym panom opowiedział przykłady jeszcze z początku państwowości naszej, z roku 1918 i 1919, które co prawda wyglądają na anegdotki, a jednak niestety są prawdziwe.

Powiem panom na przykład, że jeden z ministrów oświaty jechał na maturę i kupił sobie na ulicy Marszałkowskiej 50 zegarków, schował je do kieszeni i jak który student dobrze odpowiadał, dawał mu: Na, masz.

Czy Panowie wiedzą, co to jest statystyka w Ministerstwie kolei? Statystyka ta kosztuje szalone miljaridy i zdaje się nikt nie jest w stanie w Ministerstwie kolei zrobić statystyki, ile ta statystyka kosztuje. (Wesołość). Powiem Panom, że dla celów statystyki wagonów w samej dyrekcji krakowskiej pracuje 60 urzędników, a na każdej z 80 stacji jest jeden spisywacz dla celów tejże statystyki — wszyscy ci ludzie robią robotę, którą za czasów administracji austriackiej robiło 6 do 7 urzędników. Czy p. minister kolei może to za jednym zamachem usunąć i naprawić?

P. minister oświaty nie zdążył, bo nie miał jeszcze czasu dowiedzieć się, jak wygląda statystyka w Ministerstwie oświaty. Otóż Państwowy Instytut Pedagogiczny — Laboratorium Psychologiczne, wysłał do wszystkich szkół państwowych kwestionariusz statystyczny, zawierający po 46 pytań, na które częściowo uczniowie i uczenice, a częściowo nauczyciele muszą odpowiedzieć. Otóż co tam jest powiedziane: 1) Jakim zawodowi chcesz się poświęcić? 2) Czy upatrujesz w tem swoje szczęście? 3) Jak się zapatrujesz na pracę zawodową w ogólności, a co myślisz o pracy umysłowej i ręcznej? Reczę Panom słowem, że to nie jest wzięte ze „Szczutki“ ani „Szopki“. A dalej pytanie: Jakim wykształceniem rozporządzają rodzice? Czy jesteś odporny na

zmiany atmosferyczne? Czy mówisz zawroty głowy?

Głos na ławach Wyzwolenia: To są badania psychologiczne.

P. Byrka: Proszę Panów, te badania psychologiczne kosztują miljaridy.

A jaką sytuację finansową ogólną obecny Rząd zastał?

W okresie pierwszych pięciu miesięcy tego roku druk naszych banknotów zwiększył się trzy razy w stosunku do grudnia, dwa tryliony puszczone w obieg. Czy Panowie chcieli, żeby to nie działało na kurs marki polskiej. Zarządzenia poprzedniego Rządu, zwłaszcza m. Grabkiego, słusznie szły w kierunku przygotowania emisji nowej waluty, w których to przygotowaniach i przy ich realizacji najważniejszą rolę decydującą odegrać zapas kruszców i walut w P. K. K. P. Ale gdy Rząd obecny przyszedł do steru, wówczas zastał zapas walut uszczuplony o okragie 60 milionów franków w złocie, to jest 12 milionów dolarów. Zapas ten wydano na to, aby kurs marki utrzymać na absurdalnym poziomie 50 tysięcy za dolara, chociaż wszystkim było jasne, że kurs ten nie odpowiadał rzeczywistej wartości marki polskiej zagranicą. Gdybyśmy mieli wszystkie marki polskie, obiegające za granicą wykupić, to nie potrzebowałibyśmy do tego nawet połowy tej sumy. A sumę tę musimy jeszcze powiększyć. Szacując normalny wpływ dolarów do P. K. K. P. na dwa miliony dolarów miesięcznie, musimy ową sumę 12 mil. powiększyć o 10 mil., a tak dojdziemy w rezultacie do 22 milionów dolarów wydanych dla podtrzymania kursu.

P. Chachłowski (Ch. D.): Dla podtrzymania prestiżu poprzedniego rządu.

P. Byrka: Jeśli też z tego powodu sprawa przejścia naszego skarbu do innej dobrej waluty została cofnięta o 8 miesięcy, albo i o rok wstecz, to czy Panowie mogą zrobić z tego powodu zarzuty p. Lindemu albo p. Witosowi? Jeżeli jest prawdą to co powiedziałem, a to są rzeczy znane, to pytam Panów, czy nie było obowiązkiem, żeby właśnie taki rząd, jak obecny wziął ster władzy w swoje ręce?

A trzeci mówca poseł Bitner (Ch. D.) tak jeszcze ujął sprawę i takie oto nowe dodał szczegóły:

Stan ekonomiczny kraju nie jest zły i przyczyn należy szukać w dziedzicznie moralnej i po-

litycznej. Jest nią rozbieżność głoszonych zasad i czynów w narodzie i Sejmie. Jen. Sikorski głosił sanację skarbu i potrzebę oszczędności, a gdy przedłożył preliminarz ujrzeliśmy te oszczędności w cyfrach. Zbadałem wówczas budżet M. S. Wojsk. i doszedłem do przekonania, że było w nim niemiernie dwójnastokrotny nadmiar na sumę 155 milionów fr. złotych, t. j. obecnych 6 biljonów mk. Wydajemy na utrzymanie jednego żołnierza 7.17 fr., a w armii francuskiej 4.4. W tym budżecie można byłoby zrobić do 30 proc. oszczędności. Przy tym stanie jeden z kolegów P. P. S. powiedział na komisji podczas obrad nad uposażeniem urzędników: „marki można drukować, zawsze ich starczy“. To jest polityka licytowania się.

Nie trzeba szukać nowych planów, ale w pracy realnej uzdrawiać stosunki. Pierwszym zadaniem jest przedstawienie preliminarza budżetowego w swoim czasie. To obiecał p. Linda. Budżet musi być dostosowany do dochodów 1924 r., a nie do budowy państwa na wieki. Już teraz rząd powinien przystąpić do oszczędności i do prac przygotowawczych do założenia banku emisyjnego i nowej waluty.

Sprawy robotnicze nie są normalne, gdy robotnik zarabia 30—70% tego co przed wojną a ceny są wyższe. Temu winny cztery lata waszych rządów. (Wzawa na lewicy, różne okrzyki).

Wreszcie jeszcze jeden warunek: Żebyśmy my, posłowie, przypomnieli sobie, że nie wolno nam używać tej trybuny dla popierania interesów stanowych. Ci, którzy egoizmem chcą przeniknąć wszystkie warstwy, są nastawcami dawnej szlachty polskiej.

Oto są skróty myśli wygłoszonych w Sejmie w bieżącym tygodniu w sprawach tak bardzo obchodzących całą Polskę.

Refleksje nasuwają się niestety całkiem niewesołe, kiedy się je czyta, ale... są one bardzo potrzebne i pożyteczne z jednej strony dla tych, którzy zniszczywszy w ciągu pięciu letnich rządów Polskę, dziś mają cyniczną odwagę wyplerać się tego, jak również i dla tych, którzy bezkrytycznie obwiniają obecny rząd o nieudolność, a nie widzą ile śmiecia trzeba najpierw wymieść ze stajen państwowych, w których krzewiło się ono tak bujnie od lat całych.

Ustawa o podatku majątkowym uchwalona

Z wczorajszych obrad sejmowych. — Całą ustawę o podatku majątkowym przyjęto w II czytaniu.

Warszawa.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Najważniejszą sprawą we wczorajszych sejmowych obradach była sprawa podatku majątkowego. Na posiedzeniu popołudniowym ukończono dyskusję i przystąpiono do głosowania, w którym całą ustawę w II czytaniu przyjęto. Do ustawy uchwalono cały szereg popra-

wek, niejednokrotnie bardzo ważnych np. podniesiono najwyższą sumę wolną gospodarczą z 2000 fr. na 3000 franków.

Na po południowym posiedzeniu przystąpiono do III czytania ustawy, która wczoraj wieczór miała być uchwalona.

Statut Klajpedy przyjęty przez Radę Ambasadorów.

Anglja wahała się z daniem koncesji Polsce, lecz musiała wkońcu ustąpić. — Tekst statutu w przyszłym tygodniu będzie przedłożony Litwie.

Telefonem od własnego korespondenta.

Warszawa.

Korespondent „Gazety Warszawskiej“ donosi z Paryża: Konferencja Rady Ambasadorów zatwierdziła dziś w ogólnym zarysie część statutu Klajpedy w opracowaniu komisji Laroche'a. Już w ub. piątek ambasadorowie wypowiedzieli się za statutem.

Przedstawiciel Wielkiej Brytanji czynił pewne zastrzeżenia co do rady portowej i kon-

cesji polskich w porcie. Dziś angielskie ministerstwo spraw zagran. owe zastrzeżenia przeważnie cofnęło, tak, że do statutu wprowadzono drobne tylko zmiany. Ostateczny tekst opracowali z polecenia konferencji 3 prawnicy. Tekst będzie przyjęty bez dyskusji w przyszłym tygodniu i przedłożony Litwie wraz z terminem, do którego ma być przez Litwę przyjęty.

Niemcy będą musiały kapitulować.

Warszawa. (Telefonem od własnego kor.).

Z Berlina donoszą: Wszystkie oznaki przemawiają za tem, że Niemcy bezwarunkowo będą musiały kapitulować. Rozłam partji socjalistycznych wzrasta. Secesjonisci żądają ustąpienia Dra Cuno i oświadczają się przeciw sa-

botażom, żądając zaczercia bezpośrednich rokowań z Francją.

W Berlinie wybuchł strajk na kolejach podziemnych, a zanosi się na strajk metalowców. W Moguncji doszło do walk ulicznych między bezrobotnymi a policją.

To, co niszczy nasz przemysł leśny i Polskę.

Firmy zagraniczne narzekają na niepunktualność polską i partactwo. — Za materiały bolszewicki płaci się dwa razy więcej niż za polski! — Przy licytacjach rządowych obiektów nie zwraca się uwagi komu się drzewo sprzedaje. — A trzeba utworzyć moralną kontrolę nad firmami drzewnymi!

II.

Wszystkie firmy zagraniczne, które rozpoczęły u nas zaopatrywać się w drzewo, narzekają stale na nieakuratność większości naszych firm drzewnych, jak też na partackie wykonywanie materiałów eksportowych. Wstyd jest nam stokrotnie jeżeli Rosja bolszewicka bije nas pod tym względem, chociaż tam dopiero od niedawna zaczęto eksportować materiały drzewne. Okazuje się, że za materiały pochodzenia rosyjskiego zagranicą płaci 2 razy tyle, niż za polskie materiały — dlaczego? Ponieważ rosyjskie w zupełności odpowiadają wymaganiom rynku, a nasze nie.

Polskie drzewo jako gatunek uchodzi na Zachodzie jako bardzo dobre, jeżeli więc za nie niższej płacy, to tylko z powodu partackiego wykonania materiału. Wina jest w zupełności po stronie naszych firm drzewnych, z których choć nie jedna z angielską się nazywa, ale najmniejszego pojęcia niema o wymaganiach angielskiego rynku. I nie nie pomogą same szumne nazwy, jak Wood, Timber, rozmaite... pole, Eksporty drzewne, Przemysły leśne, lub inne skomplikowane, a na modłę skrótów bolszewickich ukute nazwy i tytuły, jeżeli poza niemi w samych firmach treści niema i nie będzie. A treścią być może tylko fachowe ze znawstwem eksploatacji leśnej i wymagań rynku prowadzenie przedsiębiorstwa.

Niezrozumiała jest dla mnie rzecz, dlaczego poważnie T-wa Akcyjne Leśne, o małych firmach nie mówię, bo te prędzej czy później przy unormowaniu się stosunków istnieć przestaną, tak jak już do tej pory istnieć przestały dziesiątki innych eufemeryd drzewnych, dlaczego powtarzam poważnie i wielkie firmy drzewne dla kierownictwa swych interesów prawie zupełnie nie posługują się wykwalifikowanymi leśnikami ze specjalnym fachowym wykształceniem.

Utarło się jakieś bezzasadne i bezsensowne zdanie, wygłaszane przez conquistadorów drzewnych, że leśnik, to jest specjalista od hodowania lasu, szkółek, administracji, a z eksploatacją leśną i przemysłem nie ma nic wspólnego. Otóż tak przedewszystkiem nie jest: każdy wykształcony leśnik ma dobre pojęcie o przemyśle i handlu drzewnym, a wielu specjalnie, poświęcających się temu działowi, znają go expedite i teoretycznie i praktycznie zresztą, gdyby nawet leśnik mniejszą w tem miał praktykę, to w każdym razie lepsza może dać gwarancję racjonalnego prowadzenia przedsiębiorstwa drzewnego, niż świeżo biorący się do drzewa aptekarz, buchalter, adwokat...

Wielkie Towarzystwa Akcyjne posiadające w swych Zarządach ludzi logicznych i poważnych, powinny tę prawdę nareszcie zrozumieć — i do przedsiębiorstw leśnych angażować wykwalifikowanych leśników, jako ludzi z natury rzeczy najbardziej odpowiednich do prowadzenia tego rodzaju przedsiębiorstw.

Nasza opinia leśna zamało dotychczas zwracała uwagi na sprawy związane z przemysłem i handlem drzewnym — dla tego też ten przemysł nie liczył się z nią wcale, chociaż w gruncie rzeczy jest od niej w największej mierze zależny. Obecnie to się zmieniać zaczyna i miejmy nadzieję, że w krótkim czasie zmieni się zupełnie. Opinia nie ścierpi, by lasy hodowane, ochraniane i administrowane przez leśników, były przez dyktantów źle i wadliwie eksploatowane, a nawet, jak to się dzieje w wielu wypadkach wprost marnowane.

Przy sprzedażach leśnych, czy to w lasach prywatnych, czy w rządowych, należy coraz bardziej baczną zwracać uwagę nie tylko na to za ile się sprzedaje, ale również komu się sprzedaje, t. j. czy firma lub kupiec, nabywający las, daje gwarancje nie tylko tego rodzaju, czy w terminie rate zapłaci, ale czy umiarkowanie i w terminie wyeksploatuje dany obiekt. Tyczy się to przeważnie lasów rządowych, oddawanych dość często na procent materiału drzew-

nego. W tym wypadku każde marnowanie drzewa lub nieumiejętność w eksploatacji odbija się bardzo ujemnie na ilość materiału drzewnego, jaki ma otrzymać Skarb Państwa.

Taką moralną reglamentację firm drzewnych powinna utworzyć opinia leśna i prowadzić ją w celu uzdrowotnienia stosunków w tej tak bardzo schaotyzowanej i wadliwie funkcyj-

nującej branży naszego rodzinnego przemysłu i handlu.

Pozatem powinno się zwracać uwagę bacniejszą niż dotąd na nienormalne podbicie cen drzewa, zwłaszcza przy licytacjach rządowych, gdyż dzieje się ono zwykle dlatego, iż żydowsy (o nich głównie chodzi) licytanci licząc się z możliwością okradania za pomocą przedsiębiorstwa rewirów leśnych i zdobywaniem dwa razy tak wielkiej ilości drzewa jak wynosi cenaz ławia-cyjny, rozmyślnie podbijając ceny, odsuwają od przetargu ludzi uczciwych.

Taką samą selekcję czynić winni i właściciele lasów w imię dobrze zrozumiałych interesów własnych, jak też i w imię szerszej idei społecznej.

Tadeusz Łuczak

W jaki sposób odbywać się będzie w Polsce parcelacja?

Wywiad z ministrem Reform Rolnych.

Warszawa. (AW).

Minister Reform Rolnych, Osiecki poinformował przedstawiciela Agencji Wschodniej o zasadach, na których opiera się ustawa o osadnictwie i parcelacji, zatwierdzona przez Radę Ministrów dnia 2 b. m. i przesłana już do Sejmu.

Według ustawy ma być rozparcelowane rocznie w całym państwie 220 tysięcy hektarów ziemi. Parcelacja odbywać się będzie w trojaki sposób:

- 1) przez Ministerjum Reform Rolnych,
- 2) przez instytucje upoważnione do parcelacji,
- 3) drogą prywatną pod kontrolą Ministerstwa Reform Rolnych.

Na początku każdego roku przygotowany będzie plan parcelacyjny na całe państwo i ustalony kontyngent ziemi w poszczególnych okręgach, które będą podlegały parcelacji. Ministerstwo Ref. Rol. zamierza w zakresie parcelacji wyzyskać w szerokiej mierze inicjatywę prywatną i w tym celu zwracać się będzie do odpowiednich instytucji w każdym okręgu, by one zechciały wskazać grunta nadające się do parcelacji i przeprowadzić ją samodzielnie, oczywiście pod kontrolą Min. R. R. na podstawie planu technicznego i finansowego, zgodnego z ustawą. Siły techniczne do przeprowadzenia reformy rolnej są wystarczające i jeżeli Sejm uchwali ustawę podczas sesji jesiennej,

Minister Reform Rolnych przeciw nadużyciom urzędników

Minister Reform Rolnych, Osiecki przestał do dyrektorów Departamentów, naczelników Wydziałów, do Państwowego Banku Rolnego, Okręgowych Urzędów Ziemi i Delegatury Ministerstwa Reform Rolnych na Śląsku Cieszyńskim okólnik następującej treści:

Jak wynika ze sprawozdania, nadesłanych przez Okręgowe urzędy Ziemi miały miejsce fakty nabywania ziemi przez urzędników Ministerstwa Reform Rolnych, przy wykonaniu reformy rolnej.

Fakty te należy uznać za wysoce niewłaściwe i niedopuszczalne przedewszystkiem dlatego, że urzędnicy, pozostający na służbie w Ministerstwie Ref. Roln. przy nabywaniu ziemi bądź to z parcelacji rządowej, bądź z parcelacji prywatnej, odbywającej się pod kontrolą Min. Ref. Roln., mogą być podejrzani o wykonywanie swych stanowisk i stosunków służbowych, celem ułatwienia sobie nabywania ziemi i choćby w rzeczywistości podejrzania te były bezpodstawne, już sama możliwość powstawania podobnych podejrzeń jest w wysokim stopniu niepożądana, może nawet podawać w wątpliwość obiektywizm, jaki winien cechować urzędników Ministerstwa.

plan parcelacyjny na rok 1924 będzie szybko opracowany.

Min. R. R. wnieśli również ustawę finansową reformy rolnej. Według tej ustawy ceny dla każdej okolicy będą obliczone w m. zł. Spłata będzie rozłożona na 25 lat. Spłata w gotówce wynosić będzie tylko 20 proc. należności, reszta zaś określona będzie w listach zastawnych. Finansowanie reformy rolnej — mówi pan minister — nie obciąża Państwa. Pozatem Min. R. R. roztoczy opiekę nad losem osadników, którym przyjdzie z wydatną pomocą dla zagospodarowania się na roli i zaopatrzenia w budynki, co jest również ważne, jak i przydział ziemi. Jednocześnie rozpoczną się prace w zakresie komasacji i likwidacji serwitutów.

Osadnicy, którzy otrzymali ziemię, a nie mają tytułu własności, muszą jak najprędzej otrzymać prawo własności do nabytej ziemi. Pomyślano jest również na szeroką skalę plan osadnictwa kresowego.

Wszystkie te prace pana ministra — oczywiście przy zachowaniu ciągłości — bardzo poważnie uzdrowią stosunki rolne w naszym kraju i umożliwią licznej rzeszy włościan z korzystania ziemi. Pan minister z całym zapamiętem przystępuje do wielkiego dzieła reformy rolnej i przygotowania do tej pracy Ministerstwa.

Wobec tego surowo zakazuje nabywania przez urzędników Ministerstwa Ref. Roln. działek ziemi wszelkiego typu, pochodzącego z parcelacji majątków państwowych, majątków prywatnych, parcelowanych przez instytucje upoważnione, lub też przez właścicieli samych za zezwoleniem Ministerstwa Ref. Roln. jak również nabywania kolonii powstałych z anulacji bądź z likwidacji majątków niemieckich na terenie Województwa Poznańskiego i Pomorskiego.

Zarządzenie to dotyczy osób, wchodzących w skład rodzin urzędników Ministerstwa Ref. Rolnych.

We wszystkich wypadkach wykroczenia, lub też usiłowania wykroczenia przeciwko tym zarządzeniom urzędnicy Ministerstwa Reform Rolnych będą karani z całą bezwzględnością, aż do usunięcia ze służby państwowej włącznie.

Katastrofa kolejowa pod Lublinem

5 osób zabitych, wiele rannych.

Lublin.

Wczoraj w nocy na pociąg osobowy, stojący na stacji Zwierzyniec, a zmierzający do Lwowa, wpadł parowóz, który roznosił i wyko-

5 wagonów.

Pięć osób zostało na miejscu zabitych wiele zaś ciężko rannych, w tem maszynista i jego pomocnik.

Co się dzieje w całej Polsce.

Rocznica stracenia członków rządu narodowego. — Budowa nowych linii kolejowych i warsztatów. — Dożywotnie uposażenie Prezydenta Rzeczypospolitej. — Prawa cudzoziemców w Polsce. — Magistrat łódzki złym dłużnikiem państwa. — Poznań najdroższym miastem w Polsce. — Kolej polska źle wychodzi na ciągłych podwyżkach taryfy. — Posterunek żandarmerji w Zakopanem. — Dziwne transakcje za złotymi polskimi. — O regulację płac w górnictwie. — Podwyżki urzędników wedle procentowego wzrostu drożyzny.

W dniu dzisiejszym jako w 59-tą rocznicę zgonu na stokach cytadeli warszawskiej Romualda Traugutta, Rafała Krajewskiego, Romana Żulińskiego, Jana Jeziorańskiego i Józefa Toczyskiego, odbędzie się w Warszawie w kościele Zbawiciela nabożeństwo żałobne, celem uczczenia pamięci bojowników i męczenników wolności i niepodległości ojczyzny.

W r. b. dyrekcja budowy polskich kolei państwowych prowadzi roboty przy budowie trzech linii kolejowych: Zgierz—Kutno, Nasielsk—Sierpc i Kutno—Płock; pozatem buduje cały węzeł warszawski łącznie z mostem kolejowym na Wiśle. Niezależnie od tego dyrekcja budowy wznosi dwa na wielką skalę zakrojone gmachy dla warsztatów kolejowych w Pruszkowie i w Końskich.

W tych dniach weszła w życie ustawa sejmowa w sprawie honorowego dożywotniego uposażenia prezydenta Rzeczypospolitej. Zgodnie z ustawą ustępujący ze swego stanowiska Prezydent Rzeczypospolitej Pol., otrzymuje uposażenie dożywotnie w wysokości pełnego uposażenia przywiązanego do 1-go stopnia służbowego. Wdowy i sieroty po Prezydencie pobierają zaopatrzenie obliczone w stosunku do honorowego uposażenia dożywotniego według zasad ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z 28 lipca 1921 r. Dożywotnie uposażenie przysługuje w całości b. Naczelnikowi Państwa J. Piłsudskiemu. Wykonanie ustawy powierzono prezesowi Rady ministrów i ministrowi skarbu.

Cudzoziemcy, przebywający w Polsce nie mają powodu do skargi. Weszła w życie ustawa sejmowa w sprawie rozciągnięcia na obywateli państw obcych przepisów prawnych o odszkodowaniu z tytułu nieszczęśliwych wypadków przy pracy, niezdolności do pracy, starości, śmierci, jak również braku pracy. Wykonanie ustawy zostało powierzone ministrowi pracy i opieki społecznej.

W magistracie łódzkim wykryto niesłychaną samowolę. Okazało się mianowicie, że inkasowany przez magistrat podatek dochodowy na rzecz skarbu został nieprawnie wydany na cele miasta. Kasa miejska jest pusta i „pożyczonych” pieniędzy magistrat rządowi oddać teraz nie jest w możności.

Komisja wojewódzka dla obliczania wzrostu kosztów utrzymania w Poznaniu ustaliła 1-go sierpnia wzrost drożyzny na 899.10 procent. Urząd statystyczny m. Poznania oznaczył drożyznę na 89.84 proc.

Jest to zatem rekord drożyzny: w Warszawie bowiem, jak wiadomo, drożyzna wzrosła w lipcu o 57.24 proc., w Krakowie zaś o 77.36 procent.

Według obliczeń, dokonanych przez departament finansowy ministerjum kolei żelaznych, na podstawie raportów ze wszystkich dyrekcji kolejowych w państwie dochody z eksploatacji kolei państwowych wyniosły w r. 1922 322.881 milj. marek, wydatki zaś rzeczowe i osobowe pochłonęły 316.125 milionów mk. Stąd czysty zysk z eksploatacji wyniósł 6.756 milionów mk. W tymże roku 1922 zarząd centrali, t. j. ministerjum kosztowało 1.296 milionów marek, a inwestycje i budowa 62.072 milionów marek. Tym sposobem w r. 1922 koleje wraz z ministerjum sfinansowały się same i przyniosły jeszcze 5.4660 milionów mk. zysku (okrągiło 5 i pół miljarde), które obrócono na inwestycje. Według prowizorycznych obliczeń, za pierwsze 6 miesięcy r. b. eksploatacja pol. kolei państw. mimo nader wielkich poborów kolejarstkich, pochłonięła własne dochody i żadnych zysków nie

dała. Inwestycje natomiast kosztowały już 802.597, milionów marek.

W Zakopanem utworzony został posterunek żandarmerji wojskowej. Pomieszczono go w willi „Regle” przy ul. Stara-Polana.

W tych dniach zgłosiła się do oddziału Banku Zachodniego w Warszawie nauczycielka p. B. w celu sprzedaży 10 złotych polskich. Wypiacono jej należność, licząc złoty polski po 17.000 marek i odliczywszy nadto prowizję, nie bacząc na to, iż w dniu tym obowiązywał już kurs złotego równający się 25 000 mk. Poszkodowana zwróciła się do oddziału walki

z lichwą komisariatu rządu, który skierował sprawę do prokuratora oraz ministertwa skarbu.

Związek robotników Przem. Górniczego zwrócił się do ministra Pracy i Opieki p. Darowskiego z prośbą o interwencję w sprawie ustalenia regulacji płac w górnictwie na podstawie orzeczeń komisji dla badania wzrostu kosztów utrzymania w odstępach dwu tygodniowych. Pan minister Darowski zgodził się interweniować i w tym celu wyjechał w czwartek 2 b. m. do Dąbrowy Górniczej.

W związku z pogłoskami, jakoby urzędnicy otrzymać mieli w bieżącym miesiącu dodatek wyrównawczy tylko za drugą połowę ubiegłego miesiąca i jakoby wysokość tego wyrównania nie była określona, dowiadujemy się, że w tym miesiącu, jak i poprzednio wysokość dodatku wyrównawczego (za cały miesiąc, a nie tylko za drugą jego połowę) będzie uzależniona od wykazanego przez komisję do badania wzrostu kosztów utrzymania — procentowego wzrostu drożyzny.

Przechwycenie wielkiego przemysłnictwa pocisków armatnich w Siedlcach.

Siedlce w sierpniu.

(Od własnego korespondenta).

Onegdaj o godzinie trzeciej nad ranem patrol policyjny ze sławnym przodownikiem Hirnarem zatrzymał pod Siedlcami na szosie Brzeskiej samochód ciężarowy warszawskiej firmy przewozowej „Packaid” naładowany różnymi towarami. Na żądanie patroli zatrzymano samochód, na którym znajdowały się worki szczeciny i mięso niestempłowane 26 krów, pod spodem zaś, na dnie wozu znaleziono dwie skrzynie naładowane częściami granatów, dwie skrzynie szrapnelowych oraz cztery beczki zegarów granatów i szrapneli. Żyd, który ten „towar” konwojował z Międzyrzecza do Warszawy, niejaki Reuzman Boruch usiłował przekupić posterunkowego wręczając mu dwieście

tysięcy marek aby samochód puścić. Posterunkowy pieniądze przyjął, Reuzmana aresztował wraz z obsługą samochodu, który odwieziono do miejscowego komisariatu policji. Tam po spisaniu szczegółowego protokołu szoferą wraz z wozem puszczone, mięso zaś niestempłowane i materiały armatnie skonfiskowano. Reuzmana zaś aresztowano i oddano do dyspozycji sędziego śledczego.

Sprawa wywołała łatwo zrozumiałe zaniepokojenie w całym mieście ze względu na niezwykły szmugiel i ze względu na osobę właściciela, który jest stałym mieszkańcem Międzyrzecza, pobliskiej miejsciny, zamieszkałej niemal wyłącznie przez żydów.

Kamienicznik morduje lokatora za to, że mu płacił zbyt niski czynsz!

Niezbyt jasna i podlegająca rozmaitym wahaniom sprawa ochrony lokatorów jest w ostatnich czasach stale powodem przykrych zatargów między lokatorami i gospodarzami. Zatargi te miewają czasem tragiczny epilog, czego dowodzi fakt następujący, który zdarzył się onegdaj w Łodzi:

W domu przy ulicy Wołowej zamieszkiwał od szeregu lat Bolesław Skoreczyński, ojciec pięciorga dzieci, z zawodu rzeźnik. Zajmował on małą izdebkę na parterze drewnianego domku, płacąc za lokal ten 40.000 mk. miesięcznie. Wysokość tej sumy nie zadawała właściciela tego domu, Adolfa Kubika z zawodu tkacza, który niejednokrotnie wystosowywał do lokatora żądanie podwyższenia komornego do sumy 500.000 mk. miesięcznie.

W ostatnich czasach Kubik występował coraz bardziej agresywnie, grożąc Skoreczyńskiemu, iż w razie nie wyprowadzenia się lub nie akceptowania wysokości tenuty dzierżaw-

nej „da sobie z nim radę”. Skoreczyński nie brał gróźb tych na serjo, nie przypuszczając, że rozbestwiony kamienicznik posunie się aż do zbrodni. Onegdaj rano Skoreczyński wyszedł o godz. 8 do pracy. Za ledwie o kilka kroków oddalił się od domu, dopadł go Kubik i żelazną sztangą począł zadawać mu razy. Skoreczyński począł uciekać. Kubik podążył za swoją ofiarą i kilkoma uderzeniami w głowę sztangą, zwałił ją na ziemię, poczem poszedł do domu, a ukrywając zakrwawione narzędzie zbrodni, chciał zbiec. Przeszkodził mu w tem przechodnie, którzy ujrzawszy krwawe dzieło Kubika, chcieli uczynić nad nim samosąd. Tymczasem nadbiegli funkcjonariusze policji którzy zdołali wyrwać Kubika z rąk wzburzonego tłumu.

Kubik został osadzony w więzieniu, sprawę zaś skierowano do urzędu śledczego. Przybyłe pogotowie stwierdziło śmierć nieszczęśliwego lokatora.

Nie pozwolono mu się ożenić, więc się powiesił.

Niefortunne amory 19-letniego kowalczyka. — Rodzice panny przeciwni małżeństwu. — Rozpacz zakochanego. — Samobójstwo przez powieszenie.

Warszawa w sierpniu!

Za cmentarzem Powązkowskim w Warszawie, rozłożone są małe uliczki, z drewniakami, lub murowankami, o ciasnych izdebkach, w których mieszkają przeważnie biedne rodziny. W jednym z tych domków w małej izdebce mieszka z czworgiem dziećmi biedna wdowa, pomywaczka. Najstarszy jej syn, 19-letni Stanisław w tym roku skończył termin u kowala i marzył o ożenieniu się.

Naręczona jego, z dość zamożnej rodziny, kochała Pospiecha i pragnęła go poślubić, ale rodzice jej ani słyszeć nie chcieli, ażeby córka wyszła za „kowalczyka”, w dodatku syna bie-

dnej pomywaczki.

Stanisław Pospiech wpadł w rozpacz i począł szukać pociechy w alkoholu.

Onegdaj o 2 w nocy mocno podchmielony, wrócił do domu i, zabrawszy z sobą pamiątki od narzeczonej wyszedł ponownie.

Matka niespokojna nad ranem wyszła na ulicę i przechodząc obok niedokończonego budynku ujrzała, iż z pustych okien ktoś na nią spoziera. Kobieta poznawszy syna, który zawiśł na sznurze, zemdleła.

Po pewnym czasie robotnicy, śpieszący do pracy, podnieśli nieprzytomną Pospiechową i zdjęli ze sznurka martwe zwłoki syna.

W jaki sposób odbić się może zgon prezydenta Stanów Zjedn. na polityce światowej.

Kraków.

(X) Nagła oniemiała śmierć prezydenta Hardinga zaskoczyła nie tylko jego ojczyznę, ale także cały świat cywilizowany, zostający w mniejszej, lub większej zależności ekonomicznej, lub politycznej, od wielkiej republiki północno-amerykańskiej. Europa zaś, która — jak się pokazuje obecnie — nie będzie mogła bez czynnego współdziałania Stanów Zjednoczonych uporządkować swych finansów oraz życia gospodarczego, zapytuje się z niepokojem, jaką będzie polityka następców zmarłego prezydenta. czego po niej będzie można się spodziewać?...

Warren Harding, ten typowy Amerykanin, który z zecerą wybił się na stanowisko pierwszego obywatela Stanów Zjedn., miał jeszcze prawie półtora roku pozostawać na tem stanowisku, wyposażonem we władzę i wpływy polityczne większe, niż niejednego króla konstytucyjnego. Ponieważ zaś ostatnimi czasy znacznie zmienił swe zapatrywania odnośnie do zasady nieinterwenjowania Stanów Zjedn. w sprawach europejskich — przeto spodziewano się z wielu stron że, koniec końców, Ameryka weźmie w swe silne ręce rozwiązanie niektórych spraw europejskich, jak np. sprawa reparacji niemieckich i w ten sposób przyspieszy erę prawdziwego pokoju w naszej części świata. Przystąpienie Stanów Zjedn. do Trybunału międzynarodowego w Hadze, utworzonego przez Ligę Narod., było bardzo znamienitym zwrotem w dotychczasowym trzymaniu się Stanów Zjedn. na uboczu wobec Europy i upoważniało do daleko sięgających nadziei i kierunku ewentualnej ich interwencji.

Zmarły prezydent należał, jak wiadomo, do partji republikańskiej. Do tej samej partji, która straciła ogromnie na popularności skutkiem zniechęcenia w Ameryce a stworzonej przez nią ustawy prohibicyjnej, należy także wiceprezydent Coolidge, obejmujący automatycznie, w myśl konstytucji, godność prezydenta Unji. Ten „przypadkowy” prezydent będzie, najprawdopodobniej, kontynuował politykę swego poprzednika — przynajmniej w ogólnych zarysach — tak, że większych zmian w stosunku Stanów Zjedn. do Europy spodziewać się nie należy.

Natomiast interes koncentruje się na osobie przyszłego prezydenta, wybranego wedle przepisów konstytucji.

W razie, gdyby partja republikańska utraciła się przy władzy — co z resztą jest mało prawdopodobnem — najwięcej szans wyboru na prezydenta posiada senator z Kalifornii, Hiram Johnson, wyznający te same zasady, co zmarły prezydent, lecz w formie daleko radykalniejszej, tj. dążący do absolutnego usunięcia się Ameryki północ. od jakiegokolwiek mieszania się w sprawy Europy, choćby nawet pod postacią niesienia jej pomocy. Ale, naturalnem prawem przeciwnostw, przyjętem od dawna w Stanach Zjedn., przyjdzie do władzy partji demokratycznej byłoby zapowiedzią zerwania z dotychczasowym systemem w polityce zagranicznej. Zresztą demokraci, na wypadek swego zwycięstwa, potrzebowałiby tylko wrócić do zasad prez. Wilsona, co świat cały powitałby z radością.

Stawiać już dziś jakieś horoskopy co do zwycięstwa demokratów, lub republikańców, byłoby czemś ryzykownem, szczególnie w odniesieniu do Stanów Zjedn., będących klasycznym krajem niespodzianek politycznych. Prawie pewnem jest natomiast to tylko, że w najbliższym czasie, tj. za rządów prezydenta Coolidge, trwać mających do marca 1925, nie nastąpią większe zmiany w stosunku Stanów Zjedn. do Europy.

Co się tyczy Polski, to, choć cierpiała na zasadzie nieinterwencji, jakiej trzymał się zmarły Harding, zaliczać go jednak mogła do rzędu mężów stanu przychylnie dla niej usposobionych. Dowodem tego szybkie uznanie przezeń decyzji Rady Ambasadorów, odnoszącej się do naszych granic wschodnich. Poza-tem okazywał Harding wiele życzliwości dla

Polonji amerykańskiej i żywo interesował się sprawami wskrzeszonej Polski.

Oprócz tego oddał Harding Polsce i tą pośrednią przysługę, że, wychodząc ze swej za-

Czy prezydent Stanów Zjedn. może opuszczać ich terytorjum?

Kraków.

Szczególniejszym zbiegiem okoliczności utrzymywało się przez długie lata w Ameryce północnej przekonanie, że prezydent Stanów Zjednoczonych, opuszczając terytorjum swego kraju, przestaje być prezydentem i że, aby mógł podjąć swe funkcje po powrocie, musi poddać się ponownemu wyborowi.

Zdanie to podzielał nie tylko lud amerykański, ale także niejeden uczony amerykański prawnik, aczkolwiek w ustawach zasadniczych Unji nie miało ono zasadniczego znaczenia. Także prezydenci Unji strzegli się dawniej przed naruszeniem odnośnej tradycji. Jeden z nich n. p., przyjechawszy do miejscowości El Paso, w stanie Texas, gdzie wazutka rzeczka dzieli Stany Zjednoczone od Meksyku, nie przyjął zaprosin prezydenta tego kraju, odwiedzenia go do po drugiej stronie rzeczki, lecz spotkał się z nim pośrodku miasta, przez tę rzeczka rzuconego.

Dopiero prezydent Taft uczynił pierwszy wyłom w tym przesądym zakazie. Udał się on wprawdzie morzem na uroczystość otwarcia kanału panamskiego, ale mimoto musiał pancernik, na którym jechał, przybić dwa razy do obcych brzegów. Uspokojono wtedy opinie

publiczną zapewnieniem, że prezydent nie wyściadł ze statku, a więc znajdował się ciągle na terytorjum amerykańskim.

Dopiero jednak prezydent Wilson, nie zważając na precedensy, opuścił bez ceremonij terytorjum Unji, udając się na kongres pokojowy do Francji w 1914 roku. Jego przeciwnicy, t. j. partja republikańska, podnieśli wtedy wielkie larum, dowodząc, że, przekroczywszy trzechmilyowy pas wód terytorjalnych, przestał Wilson temsamem być prezydentem. Olibrymia atoli popularność jaką cieszył się wówczas Wilson w kraju, sprawiła, że lud amerykański przyjął względnie, obojętnie to naruszenie tradycji.

Z przykładu Tafta i Wilsona skorzystał świeżo zmarły prezydent Harding. Wybrałszy się mianowicie na odwiedzin do Alaski, zaważił w swej podróży, przerwanej zresztą przez chorobę, o Vankover, leżący w Kanadzie, a więc na terytorjum jednego z „dominiów” angielskich. Ale podróż jego zakończyła się tak tragicznie, ludzie przesądni, a tych jest dużo w Ameryce, wyciągną stąd niezawodnie wniosek, że prezydent nie powinien opuszczać terytorjum Stanów Zjednoczonych, bo... spotkać go może los prezydenta Hardinga.

Zbliżenie się Czechosłowacji do Rosji.

Morawska Ostrawa w sierpniu.

W zestawieniu z zabiegami, czynionymi ze strony republiki czechosłowackiej a mającymi na celu wciągnięcie Polski do małej ententy, osobliwie brzmią informacje, które nadchodzą z Belgradu i Pragi o nowym kursie polityki czechosłowackiej

Wedle tych informacji Dr. Benes nosi się z myślą stworzenia nowej koncentracji sto-

wiańskiej, opartej o Rosję bolszewicką.

Jest coś tak potwornego w tej koncepcji, że aczkolwiek odnośne wieści pochodzą ze źródeł poważnych i znajdują potwierdzenie także z Bukaresztu, trzeba czekać na ich wyraźne sprecyzowanie ze strony czeskiej. Są one jednak poważnym znakiem czasu, z którym opinia polska musi się liczyć.

Kłeska nieurodzaju w Rosji.

W północno-zachod. Rosji przepadło 1/4 ozimim i zbóż jarych. — Urodzaj ziemniaków marny. — Zbiór sian gorszy o 1/3 niż w roku ub.

Moskwa (A. W.)

W korespondencji z Petersburga „Ekonomiez. Żiwność”, stwierdza, że na północnym zachodzie Rosji 25 do 27 procent oziminy zginęło skutkiem zbytniej obfitości opadów atmosferycznych. W ten sposób przepadło w okręgu Petersburga 151000 dziesięcin.

Podobnie niekorzystnie przedstawiają się widoki urodzajów jarych. Urodzaj kartofli będzie znacznie gorszy, niż w roku zeszłym. — Obniżenie produkcji gospodarstw łkowych wynosi około 32 procent w stosunku do roku zeszłego.

Na śladach nowego Landru.

Tajemnicze zniknięcie trzech młodych kobiet w Antwerpii. — Daremne poszukiwania wdweettyók. — Podejrzany list. — Nieodgadniona zagadka.

Wypadek kryminalny, przypominający aferę osławionego Sinobrodego Landru, trzyma od paru dni w najwyższym napięciu mieszkańców Antwerpii.

Cztery tygodnie temu mniej więcej, zginęła bez śladu dama z eleganckiego towarzystwa, nazwiskiem Saereus. Pewnej niedzieli opuściła swe mieszkanie, celem odbycia małej wycieczki i od tej pory już nie powróciła. Nagłe jej zniknięcie było tembardziej sensacyjne, że przed 3 laty inna młoda kobieta, pani Cools, zniknęła nagle wśród takich samych okoliczności. Pani Cools zamieszkiwała ten sam dom, w którym miała również swe mieszkanie zaginiona niedawno pani Saereus. Policja antwerpijska czyniła wówczas wszystko możliwe, aby odszukać ślady nieszczęśliwej pani Cools; detektywi pracowali przez całe tygodnie, znaleźli zaś tylko klejnoty zaginionej, które nie doprowadziły jednak na ślad osoby.

Ostatnia sensację, wywołaną zniknięciem pani Saereus, zaostrza nadto pewien tajemniczy

wypadek. Oto 14-go lipca b. r. zniknęła również trzecia kobieta, mieszkająca niedaleko zagadkowej uliczki, w której znajduje się ów nieszczęśliwy dom, siedziba dwu pierwszych zaginionych kobiet. Przedwczoraj dyrekcja policji w Antwerpii otrzymała list, zaadresowany do rodziców trzeciej zaginionej kobiety. W liście owym kobieta ta zwraca się do swych rodziców z prośbą, aby jej nie szukali, nie jest w stanie bowiem żyć nadal przy boku człowieka, który ją unieszczęśliwił. List podpisany był słowami: „Wasza już teraz wolna córka”.

Rodzice rozpoznali wprawdzie w liście tym pismo swej córki, krewni jednak i znajomi utrzymują, że to nie zaginiona była autorką tego listu. Także i treść tego pisma wydaje się zagadkowa, wobec tego, że wszyscy świadkowie stwierdzają, iż zaginiona żyła w największej harmonii ze swym mężem.

W każdym razie zniknięcie trzech młodych kobiet jest zagadką, nad rozwiązaniem której biedzi się cała policja antwerpijska.

Od wydawnictwa.

Z powodu dalszej znacznej wyższości cen papieru, kosztów druku i t. d., zmuszone są Wydawnictwa dzienników krakowskich do dalszego podwyższenia cen pojedynczych egzemplarzy, które począwszy od dnia 8 bm. kosztować będą po

2000 Mkp.

Wydawnictwa krakowskie czynią to dopiero teraz, podczas gdy cena egzemplarzy pism warszawskich i lwowskich wynosi 2000 Mkp. już od 1 sierpnia b. r.

Wydawnictwa Dzienników krakowskich: Czas, Głos Narodu, Goniec Krakowski, III. Kurjer Codz., Nowa Reforma, Nowy Dziennik.

Z DNIA.

Józef Piłsudski-ewangelikiem.

Nawet jest honorowym prezesem Zboru ewangelickiego.

W związku z wzmianką „Dziennika Gdańskiego“, który, podając wiadomość o mianowaniu jen. Piłki na szefa sztabu departamentu prawnego w Ministerstwie Spraw Wojskowych zapytuje, jakiego wyznania jest p. jen. Piłki, „Głos Ewangelicki“, wydawany przez ksa. pastorów Zboru Ewang.-Augsburskiego w Warszawie, a więc w sprawie, o którą chodzi, należycie i urzędowo powiadomiony, pisze co następuje w nrze 30 z 29 lipca:

„Chcąc.. zaspokoić ciekawość niedomyślnego redaktora wyjaśniamy, że p. jen. Piłki jest tego samego wyznania, co b. naczelny wódz, marszałek Józef Piłsudski.. a jako członek Rady Kościelnej Wojskowego Zboru Ewang.-Augsburskiego w Warszawie, został zaproszony na honorowego prezesa tejże Rady.

Z wiadomości tej wynika, że p. Piłsudski przyjął wyznanie ewangelicko-augsburskie, o czym u nas zgoła nie wiadomo, gdy bawica w sposób tak niezrozumiały zadęty zwalczała pierwotne postanowienie projektu Konstytucji, że Prezydentem Rzeczypospolitej może być tylko Polak katolik.

Opinia polska była stale w błąd wprowadzana, jeśli idzie o osobę p. Piłsudskiego. Dopiero dziś odsłaniają się różne tajemnice, dotąd spoczywające pod osłoną kłamstwa. Do takich kłamstw należy także i ten szczegół, że p. Piłsudski był katolikiem. Dziś dowiadujemy się, że to nieprawda. Jak wobec tego mógł p. Piłsudski okłamywać nuncjusza, a obecnego papieża, swym katolicyzmem — to pozostanie jego osobistą sztuką i tajemnicą.

KRONIKA.

REPERTUAR TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO

Niedziela: „Dardamelle—rogacz“.

Poniedziałek: „Kochanek od serca“.

REPERTUAR TEATRU OPERA I OPERETKA.

Niedziela: „Sprzedana naręczona“.

Poniedziałek: „Tosca“.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“.

Niedziela: „Co Warszawa tańczy, śpiewa“.

NOMINACJE NA UNIwersYTECIE Jagiellońskim. Prezydent Rzeczypospolitej mianował docenta Uniwersytetu Jagiellońskiego, dra Adama Krokiewicza, nadzwyczajnym profesorem filologii klasycznej na wydziale filozoficznym Uniwersytetu warszawskiego; docenta dr. Adama Wawrzyńca Konrada Łobaczewskiego nadzwyczajnym profesorem farmakognozji na wydziale lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

LOTNA BRYGADA ŚLEDZCA P. P. inaczej „wywozowa“ zwana, mająca za zadanie walkę z paskarstwem i przemytnictwem, zostaje przeniesioną z Okr. Urzędu Śledczego przy ul. Siemiradzkiego na ul. Kanoniczą do „Ekspozytury Urzędu Śledczego pod „Telegrafem“. Jest to jeden z pierwszych kroków reorganizacji P. P., o której wczoraj donosiliśmy.

Skandaliczne bagno krakowskie.

O cześć wam panowie magnaci — socjaliści z Kasy Chorych!

Na rogach ulic pojawiły się afisze, wydrukowane kosztem Krakowskiej Kasy Chorych, zawiadamiające o wyniku wyborów do zarządu tejże Kasy.

Na liście pracowników figurują takie socjalistyczne rodziny, jak poseł Klemensiewicz, otoczony wiankiem młym z Haackera, E. Zulauskiego, Misiolka L., Cezara Wl., Oplustia J., Wejdy Fr., Figla L., Mroza J., Polewki M., Zajęca St.; Trzewiczka Fr., Cwiślucha R., Muchy Wl., Żyły Ant., i innych czerwieńców.

Na liście pracodawców figurują: Rinler — Schechter S., Dembitzer T., Gottlieb Zigm., Weindling F., Mischel Nat., Goldwasser E., Immerglück I., Geizhals B., Kempier L., Rosenblum W., Seleickorn L.

Razem jest takich panów, którzy będą rządzili, dzięki krakowskim socjalistom, robotnikom polskim aż 30!!!

O cześć wam panowie magnaci — socjaliści z Kasy Chorych, o cześć ci zarządzie Kasy za to, żeś robotnika polskiego oddał pod taką kontrolę!

Kraków pod znakiem zbrodni.

Statystyka przestępczości za miesiąc „lipiec“.

(1) Stan bezpieczeństwa w miesiącu lipcu przedstawia się następująco: Ogółem wpłynęło ze strony osób prywatnych tudzież zamotowano 1835 doniesień. Aresztowano i przytrzymano w aresztach policyjnych 704 osób, w tem 494 mężczyzn, 203 kobiety i 7 nieletnich.

Z pośród przestępstw wzmogły się mieszkaniowe kradzieże z włamaniem i bez włamania, w związku z obecnym sezonem letnim, wyjazdem mieszkańców na letniska i nieodpowiedniem zabezpieczeniem mieszkań na czas nieobecności.

Kradzieże z otwartych mieszkań pod obecność lokatorów wzrosły również niestosunkowo, co należy zapisać na rachunek nieopatrzności i wprost karygodnej lekkomyślności poszkodowanych.

Kradzieże kieszonkowe w pierwszej połowie

lipca wzrosły również niestosunkowo, co uświadliły w znacznej mierze tłumne wycieczki krajoznawcze z całego Państwa.

Z ważniejszych przestępstw zamotowano: Kradzieży mieszkaniowych zgłoszonych 120 — wykrytych 52. Wypadków włóczęgostwa i żebractwa 41 — wykrytych 41. Wypadków uszkodzeń ciała 20 — wykrytych 19. Wypadków spekulacji walutą 20 — wykrytych 20. Wypadków kradzieży kolejowych 29 — wykrytych 23. Wypadków oszustwa 17 — wykrytych 12. Wypadków lichwy i paserstwa 20 — wykrytych 20. Wypadków naruszenia przepisów handlowo-administr. i sanitarno-admin. 309, wykrytych 309. Wypadków zaginięcia osób 14 — wykrytych 14. Wypadków opilstwa 275, wykrytych 275. Wypadków przekupstwa 12, wykrytych 12. Różnych przekroczeń sądowokarnych i administr. 704 — wykrytych 421.

KOMISARZEM RZĄDOWYM PRZY KASIE OSZCZĘDNOŚCI M. KRAKOWA został z ramienia tut. Województwa radca nam. Dr. Tadeusz Chrzyszczewski w miejsce nac. wydz. Władysława Kowalikowskiego.

CUKIER MIEJSKI ROZSPRZEDANY. Miejskie Biuro Apropowizacyjne rozdzieliło w zupełności cukier z przydziału lipcowego w ilości 10 wagonów, wobec czego wszelkie zgłoszenia po cukier są od dziś bezcelowe. Następnym przydziałem sierpniowym spodziewany jest również w ilości 10 wagonów.

PARLAMENTARNA GRUPA RUMUNSKA W KRAKOWIE. Jak już donosiliśmy, jutro t. j. w poniedziałek dnia 6 b. m. o godzinie 9.45 rano przyjeżdża do naszego miasta parlamentarna grupa rumuńska w składzie 40 osób, która zwiedzi zabytki historyczne Krakowa i saliny Wielickie przez dwa dni swego pobytu u nas. We wtorek o godzinie 8.45 wieczór podejmowało będzie rumuńskich Prezydent miasta obiadem w salach Starego Teatru. Powtarzając tę wiadomość, zaznaczamy, że jutrzejsza wizyta jest trzecią z rzędu ze strony Rumunii, co świadczy o coraz silniej zadzierzgniętych się węzłach przymierza Polski z Rumunją. Odwiedzając nas grupa udaje się wraz z polską grupą parlamentarną do Koponinagi na konferencję międzyparlamentarną.

AMBASADOR BELGIJSKI NASZYM GOŚCIEM Wczoraj przybył z Katowic do Krakowa ambasador Belgii w Berlinie, który zabawi u nas przez dzień dzisiejszy i poniedziałek, celem zapoznania się z historycznymi pamiątkami wawelskiego grodu i zwiedzenia salin wielickich. Dostojnik Belgii jest gościem p. rektora Dra Krzymuskiego, który wydaje dziś na cześć gościa obiad.

WYCIECZKA „ROTY“ Z KRÓLEWSKIEJ HUTY. Kółko śpiewackie „Rota“ i Stowarzyszenie biblioteczne w Królewskiej Hucie, składające się z pracowników dyr. polskich kopalń skarbowych na Górnym Śląsku przybywa do Krakowa

dziś około godziny 8 rano z własną orkiestrą w liczbie 980 osób. Wycieczka zwiedzi Wawel, ogładnie Muzeum Narodowe i o godzinie 1,15 popoł. uda się pociągiem do Wieliczki dla zwiedzenia salin.

LWOWIANIE POD „TELEGRAFEM“. Wczoraj aresztowano Aleksandra Rzerzuchę lat 15 i Mieczysława Walewskiego lat 25, obu rodem ze Lwowa, w których posiadaniu znaleziono znaczną ilość paczek tytoniu i czekolady na kilka milionów marek, prawdopodobnie pochodzących z kradzieży. Przytrzymanym tłumaczy się, że zakwestjonowane przedmioty kupili za 4 miliony marek w Warszawie od nieznanego im bliżej żyda. Ponadto aresztowano Marię Kuziel, żebraczkę za natrętną żebranią, Józefa Starościka, który przez prędką i nieostrożną jazdę najechał staruszkę Kwiatkowską, o czem wczoraj donosiliśmy, oraz kilka kobiet lekkich obyczajów za walcanie się po mieście.

TARGI WSCHODNIE

we Lwowie, od 5 do 17 września.

Listę zgłoszeń wystawców zamyka się 31 lipca r. b.

Zgłoszenia i informacje:

Lwów, Jagiellońska 1.

P. T. Prenumeratorów

Prosimy o natychmiastowe uiszczenie przedpłaty za miesiąc sierpień w przeciwnym razie będziemy zmuszeni wstrzymać wysyłkę dziennika.

Dwadzieścia samolotów uczestniczy w wyścigu powietrznym nad Polską!

Warszawa (A. W.)

Wczoraj o godzinie 4 rano w krótkich odstępach wyruszyło z Warszawy 20 samolotów, rozpoczynając tegoroczny lot okrężny.

W locie biorą udział sami lotnicy polscy zwycięzcy w zawodach lotniczych w kraju i zagranicą.

Pierwsze samoloty po przebyciu przestrzeni Warszawa, Kraków, Lwów, Poznań, Warszawa spodziewane są około godziny 3 popołudniu.

Wczoraj wieczorem zaczęły napływać wiadomości z lotu. Okazuje się z nich że wypadkom uległo dotąd siedmiu lotników, a mianowicie:

Pomocznik Lenkowski, por. Jarzyna i kapitan Pródnicki wrócili do Warszawy z powodu defektu aparatów. Z lotu nie zrezygnowali jednakże i wynuszają po naprawie maszyn w drogę.

Pułkownik Rajski spadł w Wilanowie. Dalej lot niemożliwy.

Wczoraj rano o godzinie 6 przybyli do Lwowa:

Kpt. Turbiak, kpt. Pawlikowski, porucznik Babiniński, podpor. Pawlus por. Gedgowd kpt. Zanki, kpt. Krzeczkowski.

Ze Lwowa odeszli:

Kpt. Turbiak, kpt. Krzeczkowski, por. Gedgowd, kpt. Pawlus.

Wstrzymał się od lotu z powodu mgły: kpt. Pawlikowski i por. Babiniński.

Pod Tarnowem wylądował kpt. Zach, kpt. Babiniński pod Debicą obaj z powodu wadliwości aparatów.

Do Krakowa przybyli: Por. Gedgowd i por. Pawlus.

Pod Niepołomicami spadł kpt. Turbiak. Aparat uległ zniszczeniu, lotnik wyszedł bez szwanku i przybył do Krakowa koleją.

Odeszli z Krakowa w kierunku Poznania: por. Gedgowd, a w dwie godziny po nim por. Pawlus.

Z lotu na linji Lwów—Kraków nie nadeszły żadne wiadomości.

Lotnisko krakowskie otrzymało zawiadomienie, że por. Gedgowd o godzinie 16.27 odleciał z Poznania i przybył do Warszawy.

Sport najlepszą propagandą.

Dokumentowanie żywotności państwowej. — Zagranicą rozumieją korzyści propagandy sportowej. — Polska niema zrozumienia dla tej sprawy. — Przewidywana kompromitacja sportu polskiego w olimpiadzie paryskiej.

Wśród wielkiej rodziny narodów świata cywilizowanego niema już dzisiaj takiego, któryby nie doceniał znaczenia sportu, jako znarzędzia środka propagandy polityczno-państwowej. Wyzyskują go zarówno mocarstwa potężne, a więc Anglja, Francja, Stany Zjednoczone, jak i państewka młode i słabe, np. Estonia, Węgry, Finlandja i t. d. Po mistrzostwa zgoła operują swym „atutem sportowym“ Czechosłowacy, zwani nawet z tej przyczyny „słowiańskimi Niemcami“, oraz Austriacy, którzy rzeczywiście niezem innym imponować światu nie mogą. Poza sensacją zwycięstw, osiąganych przez sportowców danego państwa i robiących mu światowy rozgłos, chodzi jednak przede wszystkim o stałe dokumentowanie swej żywotności państwowej przez jak najliczniejszy udział w każdych międzynarodowych zawodach, a zwycięstwa przyjdą z czasem.

Wzajemne zetknięcie się w rozmaitych okolicznościach sportowych świata, które są przeważnie stolicami lub w każdym razie centrami kulturalnymi państw, grona sportowców, powoduje zazwyczaj wymianę myśli nie tylko na temat sportowy, lecz bardziej ogólny, a apolityczność rywalizacji sportowej ułatwia ją znakomicie. Rzecz prosta, iż kolosalne znaczenie ma w tym przypadku fakt, czy reprezentanci sportowi są choć częściowo reprezentantami przeciętnymi duchowymi społeczeństwa i na te kwalifikacje jednostek władze sportowe wszędzie zwracają baczna uwagę, gdyż o ile sukces sportowy potrafi podbić dumy, o tyle niestakt i niewłaściwe zachowanie się tego samego zawodnika skasuje ten efekt z grubym nadatkiem.

Jak zaznaczyliśmy więc na wstępie, sport, jako środek propagandy państwowej, jest dzisiaj wszędzie akceptowany i wykorzystywany. Wszędzie z wyjątkiem Polski! Nikt chyba temu nie zaprzeczy, natomiast znajdują się może tacy, którzy zechcą usprawiedliwiać taki stan rzeczy u nas.

Niestety, nie i nikt go usprawiedliwić nie potrafi. Ze Polska jest w wyjątkowych warunkach gospodarczo-finansowych, a tem wiemy wszyscy, to też wymagania, stawiane przez Związki sportowe władzom rządowym, utrzymane są stale w ramach nie przekraczających tej „niemocy materialnej“.

Powoli godziny się z tem, że rząd nie popiera prawie rozwoju sportu wewnątrz kraju, gdyż na razie ma wiede „ważniejszych spraw“ do załatwienia, lecz że nie ułatwia mu zetknięcia się z zagranicą — oto co stanowi jądro sprawy. Podczas gdy rozmaite zespoły sportowe państw, gospodarczo nie silniejszych od Polski, podróżują po całym świecie, subsydjowane przez rząd, u nas takie wycieczki zdarzają się dwa, trzy razy do roku. A wszak każda z nich wstydu nam nie przyniosła, przeciwnie, wszędzie polscy sportowcy pozostawili po sobie jak najlepsze wrażenie. Co więcej, kierownicy naszych politycznych reprezentacji zagranicznych zawsze wypowiadali swe zdanie, iż specjalnie dla Polski żadna z akcji propagandowych nie jest tak skuteczna i celowa, jak wycieczki sportowe. Niestety innego zdania są widocznie władze centralne w Warszawie.

Z tej też przyczyny prawdopodobnie ekspedycja polska na VIII olimpiadę w 1924 roku do Paryża poniesie fiasko. Gdyby nawet nastąpiło pewne oprzytomnienie w miarodajnych sferach rządowych co do tego paktu i zwrócono choćby komitetowi olimpijskiemu tylko jego własne pieniądze (50.000 franków belgijskich), pożyczone państwu w chwilach najazdu bolszewickiego — możemy się jeszcze uchronić tylko od kompromitacji. O czemś więcej myśleć już zapóźno.

Nad bankami polskimi ciąży łapa kapitału austriackiego

Przed wojną Berlin, dziś Wiedeń. — Które banki w Polsce są wspomagane przez kapitały austriackie? — Jakie szkody to nam przynosi?

Kraków w sierpniu. Przed wojną Berlin odgrywał rolę bankiera Wschodu.

Z kredytu w Berlinie korzystały banki i przemysł rosyjski.

Berlin alimentował banki polskie w Kongsówce i przemysł łódzki.

Berlin przy wydatnej pomocy kapitału austriackiego dążył do hegemonji finansowej na Bałkanach.

Po wojnie sytuacja się zmieniła na niekorzyść Berlina.

Stanowisko bankiera Wschodu zajmuje coraz szybciej Wiedeń, dzięki swemu położeniu geograficznemu, między Europą centralną i południowo-wschodnią, dzięki doskonałej organizacji bankowej i za sprawą konjunktur politycznych.

Aby przeszkodzić połączeniu Austrii z Niemcami, mocarstwa zachodnie udzieliły znacznej pożyczki Austrii. Dzięki temu powstał w Wiedniu Bank Emisyjny, nastąpiła stabilizacja waluty austriackiej i odbywa się przypływ kapitałów zagranicznych.

Kapitał austriacki uczestniczy w całym szeregu poniżej wymienionych banków polskich.

Credit Anstalt für Handel und Gewerbe, grupa rotszyldowska, posiada 1/3 kapitału akcyjnego Banku Dyskontowego Warszawskiego, czyli względnie zorganizowana i rządząca większością.

Allgemeine Boden-Credit Anstalt posiada część akcji Banku Małopolskiego.

Wiener Bankverein jest posiadaczem więk-

szości akcji Powszechnego Banku Związkowego, powstałego z inicjatywy „Bankvereinu“, celem objęcia jego małopolskich oddziałów.

Wiener Kommerzialbank posiada przypuszczalnie około 15% akcji Ziemińskiego Banku Kredytowego.

Allgemeine Depositenbank objął kilkadziesiąt procent ostatniej emisji Polskiego Banku Przemysłowego.

Merkur jest głównym akcjonariuszem Banku Komercyjnego w Krakowie.

Kompas posiada większość akcji Polskiego Banku Gwarancyjnego w Krakowie.

Ostatnio Bank Zachodni nabył filję Verkersbanku w Krakowie; obiegają pogłoski, iż skutkiem tej transakcji, Verkehrsbank otrzyma część akcji Banku Zachodniego.

Wiener Lombard und Escomptebank jest poważnym akcjonariuszem Śląskiego Banku Eskontowego (Centrala w Bielsku, Oddział w Krakowie).

Laenderbank posiada część akcji Powszechnego Banku Kredytowego.

Wykaz powyższy świadczy o naszej jaknajgorszej sytuacji finansowej, gdyż trudno ludzi się, ażeby tą drogą nie był przemysł w Polsce opanowywany przez kapitały austriackie, i, żeby to były przynajmniej istotnie kapitały... austriackie!

A wyniki takiego zarzucania Polski obcymi kapitałami są te, że przemysł naftowy i węglowy opanowują nam coraz silniej obcy, w kierunku zaś spirytusowego już wyciągają łapy.

A co dalej?

do 250—230; Kabel 245—255—245; Skóry i garbniki 70—75; Tow. zachodnie dla handlu i przem. 57 1/2—65; Norblin 290—540—500; Trzebinia 270—275; Węgiel 1,150.000—1,115 tys.; Wildt 235—205—210; Częstocice 6,400 tys. do 6,100.000—6,300.000; Michałów 720—735—715; Firley 185—175; Drzewo 68—63; Lilpop Rau 235—200—217 1/2; Ostrowieckie 2,225.000—2,000.000, V em. 1,800.000—1,850 tys. do 1,800.000; Ron Zielński 260—240—250; Starachowice 1,000.000—920—930; Po-cisk 165—160; Zieleniewski 1,450.000—1,400 tys.; Żyrardów 37,000.000; Zawiercie 54,000.000 do 52,000.000; Borkowski 115—102 1/2—110; Jabłkowscy 45—40—44; Polbal 231; Elektryczność 1,600.000—1,550.000; Spirytus 1,500.000 do 1,600.000; Polska nafta 145—160—150; Lenartowicz 45—48—47; Siła i Światło 600—625—610.

GIELDA.

Warszawa. (PAT).

Waluty. Dolary Stanów Zjednoczonych 214.000—204.000, sp. 205.000, kupno 203.000; korony czeskie 6200; marki niemieckie 0.16—0.15 1/2.

Akcje. Cyfry w tysiącach marek polskich. Bank dyskontowy 800—1,000.000; Bank dla handlu i przemysłu Warszawa 310—275—310; Bank małopolski Kraków 80—90—; Bank polski przem. Lwów 60—56—57; Bank handlowy Warszawa 1,600.000—1,500.000; Bank kredytowy Warszawa 270—290; Bank zachodni 750—710—750; Bank tow. wspólny 250—260; Bank zw. sp. zarobk. 680—625; Kijewski 600—565—585; Czernski 1,300.000—1,250.000—1,275.000; Gostawice 725—675—685; Warsz. tow. fabr. cukru 10,250.000—11,000.000—8,000.000; Łazy 85; Cegielski 170 do 145—152 1/2; Modrzejów 1,500.000—1,675 tys. do 1,600.000; Ortwein 165—140—150; Rudzki i Ska 730—650—675; Ursus 1,000.000, II em. 375—450—425; Parowozny 165—125—130; Żegluga 35—40 1/4—38; Spiess 220—230—225; Habermusch 940—1,050.000—1,010 tys.; Nobel 700—640—670; Pustelnik 250—270—250; Cmielów 220—240—230; Unia 1,550.000—1,660.000—1,650.000; Belpol 30—35—33; Tow. elektryczne 130—190—165; Rodocha 4,800.000—5,500.000—4,500.000; Cera-ta 565—575—570; Sole potas. 850; Polski przemysł naftowy 750—700—725; Klucze 242 1/2

Zurych. (PAT).

Zamknięcie giełdy. Berlin 0.0006; Holandia 219 1/2; Nowy York 558 1/2; Londyn 25.51; Paryż 32.27; Medjolan 24.17; Praga 16.35; Budapeszt 0.03 1/2; Bukareszt 2.77; Belgrad 5.85; Sofja 5.20; Warszawa 0.0023; Wiedeń 0.0078 1/2; austr. korona stempl. 0.0079.

Niemcy znoszą rozporządzenia walutowe.

Berlin. (PAT).

Bezpośrednio ma nastąpić zniesienie rozporządzeń dewizowych, wydanych w ostatnim tygodniu.

Ogłoszenia z Niemiec przez
biuro ogłoszeń „PAP“
Poznań lub Berlin SW.
62, Neuenburgerstrasse 4.

OGŁOSZENIA

Administracja otwarta
od godziny 9-1 w połu-
dnie i od godziny 4-7
wieczorem.

CENY OGŁOSZEN: drobne ogłoszenia za słowo Mk 360— dla poszukujących posad Mk 150— za słowo: drobne o treści matrymonialnej Mk 450
wiersz milim. jednoszpalt. Mk 980— wiersz milim. w rubryce „Nadesłane“ Mk. 2930— wiersz milim. po kronice Mk. 3900
Ogłoszenia przed tekstem wiersz milimetr. Mk. 4680— Za układ tabelaryczny, kombinowany 80%.

Ogłoszenia zamiejscowe 25% droższe. — (Za terminowe zamieszczenie wszelkich ogłoszeń Administracja nie odpowiada) — Ceny powyższe obow. od dn. zmiany w nagłówku

Poszukują posady

ABSOLWENT Państw. Szkoły Przemysłowej w Bielsku, poszukuje posady za instruktora warsztatowego lub konstruktora technika, obznajomiony z praktyką slusarską i tokarską. Łaskawe oferty uprasza się nadsyłać pod Woźniak, Gorlice. 1015

STUDENT rutynowany nauczyciel i wychowawca, specjalność matematyka, języki, poszukuje posady nauczyciela domowego. Udzieli również lekcji muzyki (fortepian). Chętnie zamieszkać na wsi. Łaskawe oferty pod: „Sumienny“ do Adm. „Gońca“ 2042

Różne

MASZYNY do szycia znane „Kasprzyckie-go“. Tanio — Hurtowo — Detalicznie — Raty, Warszawa, Marszałkowska 153. Zamawiać można listownie. 1971

PRZYSTĄPIĆ do prosperującego interesu wkładem do 20 milionów marek z udziałem pracy. Zgłoszenia nadsyłać do administr. „Gońca Krak.“ pod „Udział“ 2054

JADE do Constanzy na kilka miesięcy. Gdyby kto chciał mi towarzyszyć, proszę o podanie adresu w celu porozumienia się. Łaskawe zgłoszenia proszę nadsyłać do Adm. „Gońca Krak.“ pod „Constanza“ najpóźniej do 15 sierpnia b. r. 903

UNIEWAŻNIA się legitymację Nr. 6010. wystawioną na imię Heleny Balonówny, nauczycielki w powiecie Chrzanowskim.

Zaginione

ZGUBIONE papiery woj-skowe na nazwisko Józef Gućwa, unieważnia się.

ZGUBIONO dnia 27 torebkę czarną z cennymi dokumentami w drodze z Kopalni na dworzec kolejowy w Wieliczce. Uczciwy znalazca zechce ją doreczyć za sułem wynagrodzeniem ul. Filipa 3. 1029

UNIEWAŻNIAM zgubione dokumenta woj-skowe na nazwisko Stefan Dubiel. 2043

Pudry twarzowe

Kremy

Petrol do włosów

Nigrol do barwienia włosów

Woda kolońska

Vegetal woda toaletowa

1932

„**DERMA**“ Jan Porębski i Ska
Kraków, Podzamcze 14.

ZGUBIONO bransoletkę złotą, łańcuszkową w drodze z Rynku Głównego na Łobzowską, idąc ulicami: Szewską, Dunajewskiego. Uczciwy znalazca zechce doreczyć pod Adresem na ul. Filipa 1 za sowitem wynagrodzeniem. 1003

ZGUBIONO papiery woj-skowe i kartę mobilizacyjną na nazwisko Władysława Zgoda urodzony w 1900 unieważnia się.

Pierwszorządny Salon = Fryzjerski dla Pań =

tylko z obsługą damską!

Włosy zniszczone szkodliwymi składnikami, lub przez nieumiejętne obchodzenie się osób niefachowych przywraca do pierwotnego stanu

„Ligia Kwiat Jabłoni“

O czym poświadczyć może liczne grono P. T. Pań 1819 przezemnie leczonych.

Franciszka Budziaszek
Kraków, ul. Grodzka 1. 3. l. p.

Gaza szwajcarska pierwszorządnej jakości pasy, gurtki, kamienie

walco, kaspry, transmisje, ceny konkurencyjne.

„Pilot“ Lwów, Batorego 4. 1903

Motory elektryczne

prądu trójfazowego,

dla napięcia Krakowskiego od 050-45 KM.

dostarczy:

na korzystnych warunkach, dla obecnej wymiany w Krakowie motorów prądu stałego na prąd trójfazowy, **GANZ** Zakłady Elektryczne i Mechaniczne w Polsce S. A. Oddział w Krakowie, Rynek gł. 6. Tel. 3399. 2057

Ważne dla rolników i właścicieli dóbr ziemskich.

Lokomobilki,
Motory stabilne

benzynowe, naftowe, na gaz spący, dla popędu młocarni i maszyn gospodarczych.

dostarczają:

ze składów fabrycznych w Budapeszcie, **GANZ** Zakłady Elektryczne i Mechaniczne w Polsce S. A. Oddział w Krakowie, Rynek gł. 6. Tel. 3399.

Najtańsza siła napędowa są nasze

MOTORY ROPOWE

od 5 do 20 H. P. dla rolnictwa i przemysłu stacyjne i przenośne.
MOTOR POLSKI Tow. Akc. ŻNIN
telefon 82, Adres telegr.: „Motor“.

Smole węglowa

i wszelkie inne materiały lekarskie i budowlane poleca w większych i małych ilościach, po korzystnych cenach z składnicy w Starogardzie (Pomorze):

FRANCISZEK GUTTMANN

TCZEW, ul. Kościuszki 22, tel. 120/25.

NAJLEPSZA LOKATA KAPITAŁU!!!

Najpiękniejszą ozdobą mieszkania jest bezsprzecznie

FORTEPIAN I PIANINO

Fabrykaty własne oraz zagraniczne w znanej dobroci o silnym a śpiewnym głosie z gwarancją piśmienną poleca

ANTONI DRYGAS

zał. w r. 1898. Nr. telef. 1562.

Wielkopolska Parowa Fabryka Fortepianów i Pianin 148

Poznań, ul. Kantaka 5.

Generalny przedstawiciel firmy C. BECHSTEIN.

Uwagze Gospodyń!

KUNEROL

NAJLEPSZY TŁUSZCZ ROŚLINNY

1954 ukazał się znowu w sprzedaży.

Kunerol

Przedstawiciel: **M. Vorzimmer, Kraków.**

Ogrodzenia
nie tylko tańsze
od drewnianych
lecz
estetyczniejsze
i trwałe.

Kompletne ogrodzenia z siatki drucianej zwykle i ozdobne wraz bramami i furtkami, jak również ogrodzenia kombinowane z drutem kolczastym, poleca:

Firma

W. Kucharski

Spółka Akcyjna

Fabryka drutu i wyrobów drucianych

KRAKOW

Romanowicza 5.

Telefon 277.

Adres tel. „Metalgor“

Dostawa szybka, duży zapas siatek na składzie. Oferty i prospekty na każde żądanie.